

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Daniely Menclové a Mgr. Lenky Havlíčkové ve věci

žalobce: **Ing. Bc. J. P.**, narozený X,
bytem X,

proti

žalovanému: **Policejní prezident**,
sídlem Strojnická 27, 170 89 Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 12. 2021, č. j. PPR-27654-10/ČJ-2021-990131,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 12. 2021, č. j. PPR-27654-10/ČJ-2021-990131, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje pro ekonomiku ve věcech služebního poměru (dále jen „náměstek ředitele KRPU“) ze dne 9. 6. 2021, č. j. KRPU-66751-13/ČJ-2021-0400KR-PK, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž nebyla povolena obnova řízení ve věci rozhodnutí náměstka ředitele KRPU ze dne 5. 6. 2018, č. j. KRPU-275999-119/ČJ-2014-0400VO (dále

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

jen „původní rozhodnutí“), jímž byla žalobci přiznána náhrada za ztížení společenského uplatnění ve výši 1 267 500 Kč.

2. Žalobce se současně domáhal přiznání náhrady nákladů řízení.

Žaloba

3. Žalobce konstatoval, že dne 19. 4. 2021 podal žádost, jíž se domáhal obnovy řízení ve věci původního rozhodnutí, jímž mu byla přiznána náhrada za ztížení společenského uplatnění ve výši 1 267 500 Kč, neboť žalobce utrpěl dne 9. 12. 2014 služební úraz. Následně žalobce popsal úraz, který utrpěl dne 9. 12. 2014 při výkonu služby a uvedl, že ačkoliv řízení ve věci náhrady za ztížení společenského uplatnění bylo skončeno vydáním původního rozhodnutí, které nabylo právní moci dne 12. 6. 2018, až dne 7. 3. 2021 se dozvěděl, že MUDr. Zdeněk Šňupárek, který byl v původním řízení z rozhodnutí služebního funkcionáře přibrán jako znalec, nedisponuje zvláštní specializací ve stanovení nemateriální újmy na zdraví. Žalobce zdůraznil, že kromě uvedeného tento znalec do znaleckého posudku ze dne 15. 10. 2017 nezohlednil veškerá poranění, která žalobce při služebním úrazu utrpěl. Konkrétně se jednalo o pohmoždění plic, částečnou obrnu levé nohy, částečnou obrnu levé ruky a částečnou obrnu lícního nervu, na což žalobce upozorňoval i ve svém návrhu na obnovu řízení.
4. Žalobce v této souvislosti podotkl, že shora zmíněná zranění jsou uvedena ve znaleckém posudku MUDr. Jiřího Fialky, Csc., znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství ze dne 23. 5. 2015, který vychází ze skutečného rozsahu žalobcova zranění. Tento posudek měl náměstek ředitele KRPU při svém rozhodování v původním řízení k dispozici. Uvedená zranění, která nebyla znaleckým posudkem zohledněna, lze ovšem podle žalobce ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky č. 277/2015 Sb., o postupu při určování výše náhrady za bolest a za ztížení společenského uplatnění příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „vyhláška č. 277/2015 Sb.“) ohodnotit. K tomu žalobce dodal, že MUDr. Zdeněk Šňupárek znalecký posudek zpracoval ve smyslu zmíněné vyhlášky č. 277/2015 Sb.
5. Žalobce měl za to, že zadavatel znaleckého posudku si musel být vědom, že shora žalobcem uvedená zranění nejsou do znaleckého posudku ze dne 15. 10. 2017 zahrnuta a ani bodově ohodnocena, přesto se s takovým znaleckým posouzením spokojil a vydal původní rozhodnutí. Výpočet chybějícího bodového ohodnocení činí podle žalobce 2 412 500 Kč.
6. Dále žalobce podotkl, že MUDr. Tichý, znalec z oboru zdravotnictví, ve svém znaleckém posudku ze dne 27. 8. 2017 vypočetl výši ztížení společenského uplatnění na 2 146 146 Kč, tj. v obdobné výši jako nyní žalobce.
7. Žalobce namítal, že dle původního rozhodnutí mu měla být vyplacena částka 975 000 Kč, která vychází ze znaleckého posudku MUDr. Šňupárka, a jež byla navýšená o 30 % (z důvodu nutnosti napojení žalobce na plicní ventilaci). Žalobce vytýkal náměstkovi ředitele KRPU, že měl v případě výpočtu náhrady za společenské stížení v původním řízení vycházet z částky uvedené ve znaleckém posudku MUDr. Tichého a zdůraznil, že navýšení základní částky za napojení na plicní ventilaci je možné v rozsahu 30-50 % a náměstek ředitele KRPU se rozhodl pro navýšení pouze o 30 %.
8. Žalobce byl přesvědčen, že v předchozím bodě uvedené skutečnosti měl náměstek ředitele KRPU při svém rozhodování v původním řízení vzít v potaz a nespokojit se znaleckým posudkem MUDr. Šňupárka, který nebyl oprávněn k provedení požadovaného znaleckého posudku. Žalobce vytýkal náměstkovi ředitele KRPU, že se vůbec nezabýval tím, zda je výše uvedený znalec oprávněn k vypracování předmětného posudku a nezkoumal, zda jím Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vypracovaný posudek obsahuje všechna zranění, která žalobce při služebním úrazu utrpěl. Skutečnost, že náměstek ředitele KRPU neodstranil v původním řízení vady znaleckého posudku vypracovaného MUDr. Šňupárkem, považoval žalobce za novou skutečnost odůvodňující povolení obnovy původního řízení.

9. Dále žalobce konstatoval, že byl vinou zadavatele znaleckého posudku, který považoval za nepravdivý, poškozen o více jak milion korun a toto pochybení jde k tíži žalobce. Právě uvedeným se ovšem žádné z nyní žalobou napadených rozhodnutí podle žalobce nezabývá.
10. Žalobce následně citoval § 192 odst. 1 písm. a) a c) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníku bezpečnostních sborů (dále jen „zákon o služebním poměru“) a konstatoval, že v původním řízení nevěděl, že MUDr. Šňupárek nezohlednil veškerá jeho poranění ve znaleckém posudku, ze kterého následně vycházel náměstek ředitele KRPU při svém rozhodování a nevěděl, že náměstek ředitele KRPU toto pochybení neodstranil, čímž se dopustil stejného pochybení, které nadto neodstranil ani revizní posudek. Dále konstatoval, že původní rozhodnutí se opírá o důkaz, o němž až z vyjádření MUDr. Tichého ze dne 7. 3. 2021 zjistil, že je nepravdivý. V tomto žalobce spatřoval důvody pro povolení obnovy původního řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Žalovaný nejprve zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení a konstatoval, že důvodem nepovolení obnovy řízení bylo nesplnění zákonných podmínek pro vyhovění žádosti o obnovu původního řízení ve smyslu § 192 zákona o služebním poměru, když v posuzovaném případě nevyšla najevo žádná nová skutečnost, která by existovala v době původního řízení a kterou by žalobce bez svého zavinění nemohl v původním řízení uplatnit. Skutečnost, kterou žalobce označoval za novou (specializace MUDr. Šňupárka a tvrzené nezahrnutí některých zranění žalobce do znaleckého posudku tohoto znalce), nemůže být důvodem obnovy řízení, neboť o ní žalobce mohl vědět v původním řízení a zároveň o ní prokazatelně věděl, protože totožné námitky v původním řízení uplatnil (konkrétně ve svém vyjádření ze dne 25. 10. 2017). Na uvedené námitky bylo v původním řízení náležitě reagováno, zejména zadáním revizního znaleckého posudku, který se stal jedním z podkladů rozhodnutí o nároku. Protože se žalobce výslovně vzdal práva podat odvolání vůči rozhodnutí o nároku, nabylo toto rozhodnutí právní moci dne 12. 6. 2018.
12. Žalovaný zdůraznil, že žalobce až v podané žalobě tvrdí, že skutečnost, že znalecký posudek MUDr. Šňupárka shledává nepravdivý, považuje za důvod pro povolení obnovy řízení podle § 192 odst. 1 písm. c) zákona o služebním poměru. K tomuto důvodu povolení obnovy řízení žalovaný uvedl, že pravdivost důkazu znamená, že skutečnosti vyplývající z provedeného důkazu lze považovat za dokázané a lze bez rozumných pochybností nabýt jistoty o tom, že se tyto skutečnosti opravdu staly. Žalovaný poukázal na to, že žalobcem uvedené skutečnosti nepřinášejí žádná nová skutková zjištění, tudíž ani nemohou vyvracet skutkový stav zjištěný bez důvodných pochybností služebním funkcionářem v původním řízení, a nemohou tedy vyvracet závěr o pravdivosti znaleckých posudků zpracovaných v rámci původního řízení. Dále žalovaný připomněl, že i na důvod obnovy řízení zakotvený v § 192 odst. 1 písm. c) zákona o služebním poměru se vztahuje podmínka novosti.
13. Závěrem žalovaný uvedl, že má za to, že je žalované rozhodnutí přezkoumatelné, věcně správné a souladné s právními předpisy. V případě žalobce nebyly splněny zákonné podmínky pro povolení obnovy řízení, pročež žádosti žalobce nebylo možné vyhovět.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

14. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen („s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce ani žalovaný nesdělili soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoliv byli ve výzvě výslovně poučeni, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
15. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během šedesátidenní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. ve spojení s § 196 odst. 1 zákona o služebním poměru. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet i bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
16. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého spisu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Z obsahu správního spisu soud zjistil tyto pro posouzení věci podstatné skutečnosti. Žalobce u Policie České republiky, KRPU, odboru specializovaných činností, uplatnil dne 11. 7. 2016 nárok na náhradu majetkové a nemajetkové újmy, neboť následkem dopravní nehody při výkonu služby utrpěl služební úraz. Policie České republiky, KRPU, odbor specializovaných činností, si vyžádala u MUDr. Zdeňka Šňupárka vypracování znaleckého posudku za účelem objektivního určení výše náhrady za bolest a za ztížení společenského uplatnění žalobce, jakožto příslušníka bezpečnostních sborů v důsledku služebního úrazu. MUDr. Zdeněk Šňupárek vyhotovil znalecký posudek dne 15. 10. 2017. V podání ze dne 25. 10. 2017 se žalobce, resp. jeho právní zástupkyně mimo jiné vyjádřila ke shora zmíněnému znaleckému posudku. Konkrétně uvedla, že znalcem nebyla za účelem vypracování znaleckého posudku kontaktována ani právní zástupkyně žalobce, ani žalobce sám. Namítala, že předmětný znalecký posudek je strohý, bez popisu stavu věci, bez odborných nálezů a vlastního vyšetření. Právní zástupkyně žalobce považovala tento znalecký posudek za nedostatečný. S odkazem na přílohu č. 3 vyhlášky č. 277/2015 Sb., podle které znalec postupoval, právní zástupkyně žalobce konstatovala, že ve znaleckém posudku nejsou zcela vůbec zahrnuta všechna postižení, která žalobce při úrazu utrpěl. Tato postižení právní zástupkyně žalobce následně příkladmo uvedla. Zdůraznila, že po zkoumání kvalifikace znalce zjistila, že tento nemá ani zvláštní specializaci na stanovení nemateriální újmy na zdraví. Uvedla, že zmíněné dokládá výpisem znalců z internetové databáze. Dále právní zástupkyně odkázala na znalecký posudek zpracovaný MUDr. Vlastimilem Tichým v trestní věci vedené s viníkem dopravní nehody, v jejímž důsledku žalobce utrpěl služební úraz. Tento znalecký posudek právní zástupkyně žalobce považovala za velmi podrobný a obsahující koeficientní výpočet jednotlivých položek podstatných pro určení náhrady za ztížení společenského uplatnění.
18. Obsahem správního spisu je dále znalecký posudek ze dne 13. 4. 2018 zpracovaný znaleckým kolektivem z Institutu postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví, jehož úkolem byla revize znaleckých posudků ve věci náhrady za ztížení společenského uplatnění vypracovaných MUDr. Zdeňkem Šňupárkem a MUDr. Vlastimilem Tichým, s určením Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

výše náhrady za ztížení společenského uplatnění. Součástí správního spisu dále tvoří znalecký posudek MUDr. Jaroslava Rotka ze dne 23. 4. 2018.

19. Dále je součástí správního spisu původní rozhodnutí náměstka ředitele KRPU, kterým byla žalobci stanovena náhrada za ztížení společenského uplatnění v souhrnné výši 1 267 500 Kč. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je uvedeno, že náměstek ředitele KRPU při stanovení celkové výše náhrady vycházel z lékařského posudku MUDr. Jaroslava Rotka, zpracovaného ve smyslu § 8 vyhlášky č. 277/2015 Sb. a pro stanovení bodového hodnocení byl podkladem znalecký posudek, který vypracoval znalecký kolektiv z Institutu postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví. Náměstek ředitele KRPU uvedl, že znalecký kolektiv Institutu postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví se ztotožnil s bodovým ohodnocením, které stanovil ve svém znaleckém posudku MUDr. Zdeněk Šňupárek, a že při hodnocení služebního úrazu postupoval tento znalec správně a v souladu s vyhláškou č. 277/2015 Sb.
20. Žalobce se podáním ze dne 11. 6. 2018 vzdal práva na odvolání proti původnímu rozhodnutí, které tak nabylo právní moci dne 12. 6. 2018.
21. Dne 20. 4. 2021 žalobce podal žádost o obnovu řízení, v níž nejprve shrnul průběh původního správního řízení o jeho žádosti o uplatnění nároku na náhradu majetkové a nemajetkové újmy a následně zdůraznil, že MUDr. Zdeněk Šňupárek nedisponuje specializací v oboru zdravotnictví, odvětví nemajetkové újmy na zdraví. Žalobce tvrdil, že se uvedené dozvěděl až dne 7. 3. 2021 na základě e-mailové korespondence s MUDr. Vlastimilem Tichým. Žalobce shodně jako v podané žalobě namítal, že znalec MUDr. Zdeněk Šňupárek ignoroval některá zranění, která žalobce utrpěl, i když jsou tato zranění v daném případě možná bodově ohodnotit dle vyhlášky č. 277/2015 Sb., podle které znalec při vyhotovení znaleckého posudku postupoval. Žalobce současně uvedl, že znalecký posudek jej poškodil a poškodil jej i náměstek ředitele KRPU, pokud z takového posudku vycházel. Žalobce byl přesvědčen, že řízení o odškodnění za ztížení společenského uplatnění bylo nesprávné a bylo třeba napravit žalobcem zmíněné vady. Závěrem žalobce s odkazem na § 62 odst. 1 písm. a) zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, uvedl, že novou skutečností v dané věci je zejména to, že MUDr. Zdeněk Šňupárek není znalcem pro odvětví nemajetkové újmy na zdraví a přesto byl jeho znalecký posudek vzat jako podklad pro vydání původního rozhodnutí, což v důsledku vedlo k vydání nesprávného rozhodnutí a k poškození žalobce, a proto navrhl, aby byla obnova původního řízení povolena.
22. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 9. 6. 2021 náměstek ředitele KRPU nepovolil obnovu řízení neboť žalobcem uváděné důvody, tj. skutečnost, že MUDr. Zdeněk Šňupárek neměl dostatečnou kvalifikaci, resp. specializaci pro vypracování znaleckého posudku, nepovažoval za novou skutečnost ve smyslu § 192 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru, když na ni žalobce upozornil již v průběhu původního správního řízení a s ohledem na ni náměstek ředitele KRPU ustanovil Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví k vypracování revizního posudku. K námitkám týkajícím se nezákonnosti původního rozhodnutí a nedostatečnosti znaleckého posudku, včetně nezohlednění všech poranění žalobce ve znaleckém posudku náměstka ředitele KRPU s poukazem na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu konstatoval, že předmětem řízení není přezkum merita věci původního řízení, a že předmět řízení o povolení obnovy je dán pouze, co do rozsahu zkoumání, zda existují důvody obnovy řízení, a zda tyto mohou mít podstatný vliv na obsah rozhodnutí, a proto se uvedenými námitkami nemohl zabývat. Následně náměstek ředitele KRPU v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že se věnoval otázce existence případných dalších důvodů obnovy, avšak nezjistil ani skutečnosti, že by předmětné rozhodnutí záviselo Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

na posouzení předběžné otázky, o níž bylo příslušným orgánem rozhodnuto jinak, ani že by se předmětné rozhodnutí opíralo o důkaz, o němž se zjistilo, že nepravdivý. Náměstek ředitele KRPÚ tedy neshledal žádný důvod ve smyslu § 192 odst. 1 zákona o služebním poměru pro obnovu řízení.

23. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí aproboval závěry, k nimž dospěl náměstek ředitele KRPÚ a zdůraznil, že žalobce byl již v původním řízení seznámen se znaleckým posudkem MUDr. Zdeňka Šňupárka a se skutečností, že není znalcem pro odvěti nemajetkové újmy a s rozsahem posouzení a bodového hodnocení utrpěného služebním úrazem. Žalobcem v žádosti označené důvody pro povolení obnovy řízení mohl tedy žalobce podle žalovaného v původním řízení uplatnit, což žalobce též učinil, čímž na ně nelze hledět jako na novou skutečnost. Závěrem žalovaný upozornil, že obnova řízení jakožto mimořádný opravný prostředek neslouží k opětovnému uplatnění argumentace vznesené v původním řízení. Ani žalovaný neshledal existenci žádného z důvodů pro obnovu řízení ve smyslu § 192 odst. 1 zákon o služebním poměru.
24. Soud se předně zabýval přezkoumatelností žalobou napadeného rozhodnutí. Soud v této souvislosti poukazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které platí, že *„[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“* (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Těmto požadavkům žalobou napadené rozhodnutí v projednávané věci dostalo, neboť je z něj zřejmé, z jakých zjištění žalovaný vycházel, jak o nich uvážil a proč neakceptoval jednotlivé odvolací námitky žalobce. Podle názoru soudu je rovněž třeba zohlednit, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost rozhodnutí skutečně nelze meritorně přezkoumat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64); taková situace však v projednávané věci nenastala.
25. K námitce žalobce, že se správní orgány nezabývaly jeho námitkami, že náměstek ředitele KRPÚ původní řízení zatížil vadou, když zadal vypracování znaleckého posudku MUDr. Zdeňku Šňupárkovi, aniž by se zabýval jeho specializací a nezkoumal, zda tento znalec zohlednil ve znaleckém posudku veškerá poranění, která žalobce při služební úrazu utrpěl, soud uvádí, že z prvostupňového rozhodnutí je zjevné, že náměstek ředitele KRPÚ reagoval na námitky žalobce směřující přímo proti původnímu rozhodnutí a proti postupu služebního funkcionáře v tomto původním řízení, přičemž uvedl i důvody, pro které se těmito námitkami nezabýval (viz bod 22 tohoto rozsudku). Žalovaný poté tyto závěry v žalobou napadeném rozhodnutí aproboval.
26. Soud k tomu uvádí, že institut obnovy řízení je rozdělen do dvou fází. V první fázi správní orgán rozhoduje o tom, zda bude obnova řízení povolena, tj. zda byly splněny podmínky pro povolení obnovy řízení. Druhá fáze nastupuje až v okamžiku, kdy je obnova řízení povolena, a v jejím rámci správní orgán rozhoduje znovu ve věci, přičemž novým rozhodnutím nahrazuje rozhodnutí původní. V řízení o povolení obnovy se nepřezkoumává zákonnost a odůvodněnost původního rozhodnutí, ale je nutné posoudit otázku, zda nové skutečnosti či důkazy dříve neznámé ve spojení s důkazy již provedenými mohou odůvodnit jiné - účastníkovi příznivější - rozhodnutí, než které bylo dříve vydáno (k tomu srov. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2011, č. j. 2 As 77/2011-70, zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, čj. Konf 65/2010-21, publikované pod č. 2499/2011 Sb. NSS). Shora uvedené námitky žalobce směřoval právě proti původnímu rozhodnutí, přičemž předně napadal postup náměstka ředitele KRPU, jakožto správního orgánu, který rozhodoval v původním řízení, a soulad tohoto postupu se zákonem. Jak správně uvedl již náměstek ředitele KRPU v prvostupňovém rozhodnutí, předmětem řízení o povolení obnovy není přezkum již pravomocného rozhodnutí ani přezkum zákonnosti a přezkoumatelnosti původního rozhodnutí.

27. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že pokud se správní orgány odmítly zabývat zákonností původního rozhodnutí, resp. námitkami směřujícími přímo proti původnímu rozhodnutí, soud v tomto postupu neshledal pochybení. Současně soud neshledal, že by rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, která z hlediska soudního přezkumu tvoří jeden celek, trpěla nepřezkoumatelností.
28. Dále se soud věnoval mezi účastníky řízení sporné otázce existence důvodů pro povolení obnovy řízení.
29. Podle § 192 odst. 1 zákona o služebním poměru platí, že řízení, které je ukončeno rozhodnutím, jež nabylo právní moci, se na žádost účastníka obnoví, jestliže:
 - a) vyšla najevo nová skutečnost, která existovala v době původního řízení a kterou nemohl účastník, jemuž je ku prospěchu, bez svého zavinění v tomto řízení uplatnit,
 - b) rozhodnutí záviselo na posouzení předběžné otázky, o níž bylo příslušným orgánem rozhodnuto jinak, nebo
 - c) rozhodnutí se opírá o důkaz, o němž se zjistilo, že je nepravdivý, a tato skutečnost může mít podstatný vliv na obsah rozhodnutí.
30. Soud k tomu předně uvádí, že obnova řízení je mimořádným opravným prostředkem prolamujícím účinek právní moci rozhodnutí. Smyslem a účelem obnovy řízení je umožnit zvrácení pravomocného rozhodnutí, které založilo nebo závazně určilo svým adresátům práva a povinnosti, a nahradit je rozhodnutím novým. Obnova řízení tedy ze své povahy bude vždy zásadním zásahem do právní jistoty. Do pravomocného rozhodnutí je proto možno zasáhnout jen za zcela mimořádných a zákonem striktně specifikovaných podmínek. Z uvedených důvodů je užití mimořádného opravného prostředku obnovy řízení omezeno na poměrně úzce vymezené případy taxativně stanovené zákonem, v daném případě ve shora citovaném § 192 odst. 1 zákona o služebním poměru. Teprve za splnění zákonem stanovených podmínek má účastník řízení právní nárok na povolení obnovy řízení. Při rozhodování o žádosti o povolení obnovy řízení zkoumá správní orgán jen to, zda je v dané věci splněna některá z alternativně uvedených podmínek, a současně posuzuje, zda nové skutečnosti mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, resp. zda tyto skutečnosti mohou mít podstatný vliv na rozhodnutí v původním řízení. Tyto meze rozhodování správního orgánu se pak nutně promítají i do přezkumné činnosti soudu v řízení o žalobě proti rozhodnutí ve věci obnovy řízení.
31. Soud dále podotýká, že podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu obnova řízení „slouží k odstranění nedostatků ve zjištění skutkového stavu, které byly způsobeny tím, že nebyly známy všechny skutečnosti a důkazy nutné pro náležité posouzení věci. Při uplatnění tohoto důvodu obnovy řízení je tedy nutné označit skutečnosti a důkazy, které existovaly již v době původního správního řízení, avšak byly správním orgánům neznámé, a které by vedly k Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

takovému zjištění stavu věci, jež by vzbudilo pochybnost o správnosti pravomocného rozhodnutí“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2010, č. j. 6 As 39/2009-74, publikovaný pod č. 2144/2010 Sb. NSS). Toto rozhodnutí Nejvyššího správního soudu bylo sice vydáno ve vztahu k obnově řízení podle správního řádu, nicméně jeho závěry jsou použitelné i pro řízení o obnově řízení podle zákona o služebním poměru, jak Nejvyšší správní soud potvrdil např. v rozsudku ze dne 28. 3. 2014, č. j. 4 Ads 125/2013-23.

32. Žalobce spatřoval důvod pro povolení obnovy řízení ve skutečnosti, že znalec MUDr. Zdeněk Šňupárek nedisponuje zvláštní specializací ve stanovení nemateriální újmy, a nadto že ve znaleckém posudku ze dne 15. 10. 2017 při stanovení výše náhrady za ztížení společenského uplatnění nezohlednil v bodovém hodnocení veškerá žalobcem utrpěná zranění. Žalobce argumentoval tím, že se jedná o novou skutečnost ve smyslu § 192 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru, kterou se dozvěděl až dne 7. 3. 2021 od MUDr. Vlastimila Tichého. Soud zdůrazňuje, že pro nové skutečnosti nebo důkazy se obnovuje správní řízení jen za předpokladu, že **vyšly najevo po právní moci rozhodnutí** a že je účastník v původním řízení **bud' vůbec neznal**, nebo **je bez své viny nemohl uplatnit**. Například se jedná o situace, kdy listina nebo jiná věc potřebná k provedení důkazu byla nedostupná, důležitý svědek nebyl dosažitelný nebo dodatečně vypověděl o důležitých okolnostech, ačkoliv v původním řízení odepřel výpověď.
33. V projednávané věci soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalobcem uvedené skutečnosti mu byly známy již v průběhu původního správního řízení a tento je namítal v původním správním řízení. V podání ze dne 25. 10. 2017 žalobce výslovně uvedl, že znalec MUDr. Zdeněk Šňupárek „*nemá ani zvláštní specializaci na stanovení nemateriální újmy na zdraví*“, a uvedené dokládá opisem z výpisu znalců z internetové databáze. Současně žalobce vytkl znaleckému posudku zpracovanému MUDr. Zdeňkem Šňupárkem nedostatečnosti, mezi kterými uvedl i skutečnost, že znalec ve znaleckém posudku nezohlednil veškerá jeho zranění. Z původního rozhodnutí, ale současně i z obsahu správního spisu vyplývá, že správní orgán na tyto výtky v původním řízení reagoval a s ohledem na ně, ale i na žalobcem předložený znalecký posudek MUDr. Vlastimila Tichého, ustanovil Institutu postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví za účelem zpracování revizního znaleckého posudku.
34. Za dané situace jistě nelze žalobcem uvedené skutečnosti považovat za nové ve smyslu § 192 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru, neboť o nich v průběhu původního řízení nejen vědět mohl, ale především věděl a namítal je. Soud zdůrazňuje, že nelze se zřetelem ke shora popsaným judikatorním východiskům připustit, aby žalobce za dané situace prostřednictvím mimořádného opravného prostředku v podobě žádosti o obnovu řízení usiloval o přezkum zákonnosti původního rozhodnutí.
35. Pokud žalobce namítá, že za novou skutečnost ve smyslu § 192 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru je třeba považovat fakt, že služební funkcionář rozhodující v původním řízení neodstranil žalobcem namítaná pochybení znalce MUDr. Zdeňka Šňupárka, soud uvádí, že žalobce byl nejpozději původním rozhodnutím seznámen s důvody, pro které náměstek ředitele KRPU vycházel při stanovení náhrady za ztížení společenského uplatnění ze znaleckého posudku MUDr. Zdeňka Šňupárka, resp. z jakého důvodu považoval závěry, k nimž dospěl ve znaleckém posudku ze dne 15. 10. 2017, za správné. Žalobci tak dle soudu nic nebránilo, za situace, kdy měl za to, že uvedený znalec nemá určitou specializaci potřebnou k vyhotovení tohoto posudku a byl přesvědčen o nesprávnosti tohoto znaleckého posudku, a nesprávnosti postupu služebního funkcionáře, aby brojil proti vydanému původnímu rozhodnutí odvoláním. To však žalobce neučinil. Naopak práva na odvolání se Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vzdal. Je zřejmé, že žalobce ve svém důsledku podanou žádostí o povolení obnovy řízení zamýšlel obejít závěry správního orgánu, ke kterým dospěl v původním řízení, resp. napravit skutečnost, že se proti původnímu rozhodnutí nebránil odvoláním. K tomu však v souladu s dříve uvedeným institut obnovy řízení neslouží.

36. S ohledem na shora uvedené soud tedy přisvědčil žalovanému, že v souzené věci nebyl dán předpoklad pro povolení obnovy řízení vyplývající z § 192 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru, neboť v daném případě nelze hovořit o tom, že by vyšla najevo nová skutečnost, kterou žalobce nemohl bez svého zavinění v původním řízení uplatnit.
37. K argumentaci žalobce, že původní rozhodnutí se opírá o důkaz, tj. znalecký posudek MUDr. Zdeňka Šňupárka, o němž se podle žalobce zjistilo až dne 7. 3. 2021, že je nepravdivý, soud uvádí, že tvrzení, že důkaz, na jehož základě bylo rozhodnuto, se ukázal nepravdivým, nemůže být důvodem pro povolení obnovy řízení za situace, kdy nesplňuje základní podmínky, tj. podmínky novosti a nemožnosti uplatnit toto tvrzení již v původním řízení (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu 23. 8. 2005, č. j. 5 A 127/2002-42, ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 As 153/2012-24).
38. Soud opětovně zdůrazňuje, že žalobce na předmětné okolnosti, pro které má nyní za to, že znalecký posudek MUDr. Zdeňka Šňupárka je nepravdivý, v původním řízení již poukázal a uplatnil v tomto směru námitky (viz výše). Současně žalobci nic nebránilo v tom, aby brojil proti původnímu rozhodnutí odvoláním a následně popř. podal žalobu proti rozhodnutí správního orgánu. Jak bylo zdůrazněno výše, žalobce není oprávněn prostřednictvím institutu obnovy řízení obcházet přezkum zákonnosti rozhodnutí v původním řízení. Institut obnovy řízení není určen ani k nápravě vad předchozího správního řízení. Soud tak rovněž neshledal, že by zde byl dán důvod obnovy řízení ve smyslu shora citovaného § 192 odst. 1 písm. c) zákona o služebním poměru.
39. Pro úplnost soud uvádí, že se shodně jako správní orgány v předcházejícím správním řízení blíže nezabýval námitkami žalobce směřujícími proti původnímu rozhodnutí, a argumentací žalobce, že původní rozhodnutí trpí vadou, když náměstek ředitele KRPU nesprávně vycházel ze znaleckého posudku MUDr. Zdeňka Šňupárka, a že v uvedeném posudku nebyla bodově ohodnocena všechna poranění žalobce, že výpočet chybějícího bodového ohodnocení činí podle žalobce 2 412 500 Kč, a že náměstek ředitele KRPU nesprávně navýšil náhradu za ztížení společenského uplatnění pouze o 30 % a tento svůj postup náležitě neodůvodnil. Jak již soud uvedl v bodě 26 tohoto rozsudku, předmětem přezkumu v nyní souzené nebylo posouzení zákonnosti či přezkoumatelnosti původního rozhodnutí, ale přezkum rozhodnutí správního orgánu, jímž nebyla povolena obnova řízení a soud se tedy mohl zabývat pouze posouzením otázky, zda zde byl či nebyl důvod pro povolení obnovy řízení.
40. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uvádí, že se plně ztotožňuje s právním názorem žalovaného, že žádný z žalobcem uplatněných důvodů pro obnovu řízení neodpovídá požadavkům ustanovení § 192 odst. 1 o služebním poměru a uzavírá, že žádné ze žalobních tvrzení o pochybení žalovaného neshledal důvodným, a proto soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ve výroku I. rozsudku zamítl.
41. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. června 2023

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.